

Το παιγνίδι με τα σπέρτα στην πυριτιδαποθήκη...

Του **Κώστα Στούπα**

Στην κινηματογραφική ταινία "The Darkest Hour" που προβάλλεται αυτήν την περίοδο περιγράφεται η τιτάνια προσπάθεια του Ουίνστον Τσώρτσιλ να πείσει την πολιτική ηγεσία αλλά και την κοινωνία της Βρετανίας πως ο Χίτλερ χρησιμοποιούσε τις διαπραγματεύσεις για ειρηνικούς συμβιβασμούς προκειμένου να ρίχνει στάχτη στα μάτια των αντιπάλων του μέχρι να τους υποτάξει...

Κώστας Στούπας

Σε κάποιο σημείο της ταινίας που στηρίζεται σε ιστορικά γεγονότα, ο Τσώρτσιλ φέρεται να λέει πως ένας λαός που θα αντισταθεί ακόμη και αν νικηθεί, μπορεί να ανακάμψει. Αντίθετα ένας λαός που θα συμβιβαστεί και θα υποταχθεί για να αποφύγει τα χειρότερα, δεν θα ανακάμψει ποτέ.

Η αλήθεια είναι πως αν αυτός ο "γερογκρινιάρης" δεν είχε παρασύρει τους Βρετανούς να διαλέξουν τα δύσκολα και αν δεν είχε δώσει στους Αμερικάνους περισσότερα απ' όσα ενδεχομένως ζητούσαν και οι Ναζί, δεν θα είχαν παρασύρει και του Ρώσους να αλλάξουν στρατόπεδο. Στην περίπτωση αυτή οι σβάστικες αντί να εξαλειφθούν από την Ευρώπη θα είχαν επεκταθεί σε μεγάλο μέρος του πλανήτη.

Τα τελευταία γεγονότα

Ο εμβολισμός του ελληνικού σκάφους του λιμενικού στα Ίμια πριν από λίγες μέρες δεν αποτελεί κεραυνό εν αιθρία, αλλά ένα ακόμη κομματάκι ψηφιδωτού που αθροίζει μια εικόνα δυσοίωνη για τη χώρα μας και τα κυριαρχικά της δικαιώματα...

Το βράδυ της περασμένης Παρασκευής τουρκικά πολεμικά πλοία παρενόχλησαν το πλοίο γεωτρύπανο Sairam 12000 να ξεκινήσει γεωτρήσεις στην Κυπριακή ΑΟΖ.

Την ίδια ώρα το τουρκικό υπουργείο των εξωτερικών μιλούσε για αναπαλλοτρίωτα δικαιώματα των Τουρκοκυπρίων στις πλουτοπαραγωγικές πηγές της Κύπρου, αλλά και για μονομερείς ενέργειες των

Ελληνοκυπρίων όσον αφορά στις έρευνες των υδρογονανθράκων.

Λίγες μέρες νωρίτερα ο Επιτελάρχης των Τουρκικών Ενόπλων Δυνάμεων έκανε λόγο για τη δυνατότητα της Τουρκίας να κάνει παράλληλα με τις επιχειρήσεις στην Αφρίν της Συρίας και μια "στρατιωτική επιχείρηση στο Αιγαίο".

"Η Τουρκία, παράλληλα με την επιχείρηση στο Αφρίν, είναι σε θέση να εξασφαλίσει τα συμφέροντά της σε όλες τις θάλασσες που την περιτριγυρίζουν"... είχε δηλώσει ο Τούρκος αρχηγός ΓΕΕΘΑ.

Στις 3 Φεβρουαρίου στη Συρία καταρρίφθηκε ένα ρωσικό αεροσκάφος Su-25. Ο κυβερνήτης του σκοτώθηκε αφού εγκατέλειψε το μαχητικό κάνοντας χρήση του εκτινασσόμενου καθίσματος και προσγειώθηκε με τη βοήθεια αλεξιπτωτου στο έδαφος, σε περιοχή που ελέγχουν οι αντάρτες, κατά τη διάρκεια επιχειρήσεων στο Ιντλίμπ...

Μερικές μέρες αργότερα ρωσικά αντιαεροπορικά πυρά που τα χειρίζονταν συριακές δυνάμεις κατέρριψαν ισραηλινό F-16. Το ισραηλινό αεροσκάφος συμμετείχε σε χτυπήματα στόχων στο συριακό έδαφος απ' όπου απογειώνονταν τα UAV (drones) που έκαναν πτήσεις στο βόρειο Ισραήλ.

Την ίδια χρονική περίοδο ελικόπτερο των τουρκικών ενόπλων δυνάμεων καταρρίφθηκε στη Βόρεια Συρία από κουρδικές δυνάμεις.

Τα παραπάνω έγιναν μέσα σε λίγες μέρες... και η συχνότητα θα έπρεπε να αποτελεί παράγοντα ανησυχίας καθώς λαμβάνουν χώρα πολύ κοντά στην Ελλάδα αλλά και το μαλακό υπογάστριο της Ευρώπης.

Ρωσία, Ιράν και Τουρκία φαίνεται να έχουν συστήσει ένα κοινό μέτωπο στη Μέση Ανατολή.

Η Δύση μοιάζει ακόμη "μουδιασμένη" από την απομάκρυνση του ελέγχου ενός σημαντικού μέλους που αποτελεί και υπολογίσιμη περιφερειακή στρατιωτική δύναμη.

Προς το παρόν στηρίζουν διακριτικά την Ελλάδα ως όριο της Δύσης, αλλά είναι προσεκτικοί απέναντι στην Τουρκία, κάτι που προς το παρόν στοιχίζει ακριβά στους Κούρδους της Β. Συρίας. Η κοινή γνώμη στην Ελλάδα νιώθει τόσο ασφαλής που ειρωνεύεται τις μοναδικές δηλώσεις αμέριστης στήριξης που έλαβε τις τελευταίες μέρες από τη Δύση, αυτές του προέδρου της Κομισιόν Ζαν Κλωντ Γιουνκέρ.

Ένα καλό ερώτημα είναι τι θα μπορούσε να σημάνει για την Ελλάδα μια επιστροφή της Τουρκίας στην αγκαλιά του ΝΑΤΟ, με την ικανοποίηση κάποιων όρων σε βάρος μας;

Δηλαδή, τι περιθώρια έχουν οι ΗΠΑ να χάσουν την επιρροή τους στην Ν.Α. Μεσόγειο και τη Μέση Ανατολή;

Ένα άλλο καλό ερώτημα είναι το εξής: Από την άποψη της απειλής της εθνικής κυριαρχίας της Ελλάδας ποιος είναι αυτήν την περίοδο ο αδύναμος κρίκος;

Είναι το γειτονικό κρατίδιο που αυθαίρετα πλαστογραφεί την ιστορία, οι δυο-τρεις βραχονησίδες ή κάποια περιοχή της χώρας με μεγάλο αριθμό πληθυσμού που αυτοπροσδιορίζεται με τουρκική ταυτότητα και κάποια στιγμή μπορεί να ζητήσει συνθήκη μεγαλύτερης αυτονομίας απέναντι στην κυβέρνηση των Αθηνών;

Είναι προφανές πως πολιτική ηγεσία και κοινωνία αδυνατούμε να προσεγγίσουμε την πραγματικότητα με λογικούς όρους για άλλα πιο απλά ζητήματα όπως π.χ. πως μισθοί 400 ευρώ δεν

μπορούν να συντηρούν επ' αόριστον συντάξεις 800 ευρώ.

Η επιστροφή της ιστορίας...

Υπάρχει σε όλην την υφήλιο μια έξαρση του θαυμασμού προς μορφές "ημιολοκληρωτισμού". Ενώ μέχρι πριν 10-20 χρόνια η ανοιχτή κοινωνία, οι ανοιχτές αγορές και η δημοκρατία κέρδιζαν έδαφος παντού στον πλανήτη, μετά το κραχ του 2008 υποχωρούν.

Ακόμη και στη Δύση αυξάνονται οι θαυμαστές ολιγαρχικών, μονοκομματικών (επί της ουσίας) καθεστώτων όπως η Ρωσία και η Κίνα. Βέβαια αυτοί οι θαυμαστές όταν είναι να επιλέξουν για τους ίδιους και τα παιδιά τους τόπο για σπουδές και εργασία προτιμούν την Ευρώπη της παρακμής ή τις ΗΠΑ.

Χώρες όπως η Πολωνία, η Ουγγαρία, η Τουρκία απομακρύνονται από το κράτος δικαίου της διάκρισης των εξουσιών και των ατομικών δικαιωμάτων. Και στις ίδιες τις ΗΠΑ ακόμη αυξάνεται αυτό το ρεύμα αλλά οι θεσμοί μέχρι στιγμής εμφανίζουν αντοχή...

Τούτο δεν σημαίνει πως δεν υπάρχουν ενδογενή προβλήματα στη Δύση. Όταν πονάει το κεφάλι σου όμως η καλύτερη λύση δεν είναι να το πυροβολήσεις...

Μια πτυχή του προβλήματος

Ενώ όλα αυτά συμβαίνουν τριγύρω Ελλάδα και Ευρώπη φαίνεται να είναι απασχολημένες με "στενότερες" υπαρξιακές τους ανησυχίες που απορρέουν από πολύχρονη ειρήνη σε συνθήκες ανέξοδης ευημερίας.

Το κράτος πρόνοιας φαίνεται πως έχει εξαλείψει τα αντανακλαστικά στους κινδύνους και το αίσθημα της αξιοπρέπειας που έχουν όσα όντα μπορούν να φροντίζουν για την επιβίωση και την προκοπή τους.

Κάποιοι "ταλιμπάν" καθώς έχουν εθιστεί να μην ανησυχούν για το σαρκίο τους επιδίδονται σε βανδαλισμούς κρεοπωλείων και ιχθυοπωλείων προκειμένου να διασκεδάσουν τις ενοχές που γεννά ένα περιβάλλον όπου οι άνθρωποι δεν κινδυνεύουν από την ασιτία αλλά από τη χοληστερίνη.

Όλα αυτά συνθέτουν ένα περιβάλλον εύφλεκτο... και εμείς ως χώρα αν και με τα ρούχα βρεγμένα με βενζίνη παίζουμε αμέριμνοι με τα σπύρτα.

Πόσο μάλλον που έχουμε επιλέξει για κυβέρνηση ένα συνασπισμό ανεργμάτων εθνοκάπηλων φαφλατάδων από την μία και εθνομηδενιστών, ομορτουνιστών δημαγωγών από την άλλη...

kostas.stoupas@capital.gr

16.02.2018

Πηγή: www.antibaro.gr/